

32001F0500

5.7.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 182/1

## PADOMES PAMATLĒMUMS

(2001. gada 26. jūnijs)

par noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju

(2001/500/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 31. panta a), c) un e) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Francijas Republikas iniciatīvu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Padome ir pieņēmusi Vienoto rīcību 98/699/TI (1998. gada 3. decembris) par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un nelikumīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestu un konfiskāciju <sup>(1)</sup>.
- (2) Jāņem vērā Eiropadomes 1999. gada 15. un 16. oktobra Tamperes sanāksmes priekšsēdētāja secinājumi un Eiropadomes 1998. gada 11. un 12. decembra Vīnes sanāksmes priekšsēdētāja secinājumi.
- (3) Eiropadome, atzīmējot, ka smagie noziegumi arvien vairāk saistās ar nodokļiem un nodevām, aicina dalībvalstis sniegt pilnīgu savstarpēju juridisku palīdzību izmeklēšanā un saukšanā pie atbildības par šādiem noziegumiem.
- (4) Eiropadome aicina tuvināt krimināllikumus un procedūras saistībā ar noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu (jo īpaši līdzekļu konfiscēšanu), piebilstot, ka to kriminālo darbību jomai, kurā ietilpst galvenie pārkāpumi saistībā ar noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu, visās dalībvalstīs jābūt vienādaī un pietiekami plašai.
- (5) Eiropadome Tamperes sanāksmē puda uzskatu, ka attiecībā uz valstu krimināllikumiem centieni vienoties par kopējām definīcijām, apsūdzības celšanu un sodiem pirmām kārtām ir jāvērs uz nedaudzām īpaši būtiskām nozarēm, piemēram, uz finansiālajiem noziegumiem.

(6) Eiropadome Tampērē atzīmēja, ka noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšana ir organizētās noziedzības kodols un tā ir jālikvidē neatkarīgi no tā, kur tā rodas. Eiropadome ir apņēmusies nodrošināt, ka tiek veikti konkrēti pasākumi, lai meklētu, iesaldētu, arestētu un konfiscētu noziedzīgi iegūtos līdzekļus.

(7) Dalībvalstis ir parakstījušas par principiem, kas ietverti Eiropas Padomes 1990. gada Konvencijā par noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu, meklēšanu, arestēšanu un konfiskāciju, šē turpmāk "1990. gada Konvencija",

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

## 1. pants

## Atrunas attiecībā uz 1990. gada Konvenciju

Lai uzlabotu rīcību pret organizētu noziedzību, dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai neizdarītu un neatbalstītu atrunas attiecībā uz šādiem 1990. gada Konvencijas pantiem:

a) 2. pantu — ciktāl par pārkāpumu soda ar brīvības atņemšanu vai aizturēšanu uz laiku, kas var pārsniegt vienu gadu.

Tomēr dalībvalstis drīkst atbalstīt atrunas attiecībā uz 1990. gada Konvencijas 2. pantu saistībā ar tādu ienākumu konfiskāciju, kas gūti no nodokļu pārkāpumiem, tikai tālab, lai tās spētu gan valsts, gan starptautiskās sadarbības līmenī konfiscēt šādus ienākumus saskaņā ar valsts, Kopienas un starptautiskajiem tiesību aktiem par nodokļu parāda atgūšanu;

b) 6. pantu — ciktāl tas attiecas uz nopietniem noziedzīgiem nodarījumiem. Pie šādiem nodarījumiem jebkurā gadījumā pieskaitāmi pārkāpumi, par kuriem soda ar brīvības atņemšanu vai aizturēšanu uz laiku, kas var pārsniegt vienu gadu, vai — attiecībā uz valstīm, kuru juridiskajā sistēmā nodarījumiem ir noteikts minimālais sliekšnis, — pārkāpumi, par kuriem soda ar brīvības atņemšanu vai aizturēšanu uz laiku, kas ir vismaz seši mēneši.

<sup>(1)</sup> OV L 333, 9.12.1998., 1. lpp.

## 2. pants

**Sodi**

Katra dalībvalsts saskaņā ar savu sodu sistēmu attiecīgi rīkojas, lai nodrošinātu, ka par 1990. gada Konvencijas 6. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem atbilstīgi tam, kādi tie ir saistībā ar šā pamatlēmuma 1. panta b) apakšpunktu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku, kas ir vismaz 4 gadi.

## 3. pants

**Vērtību konfiskācija**

Katra dalībvalsts attiecīgi rīkojas, lai nodrošinātu, ka tās likumi un procedūras attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju ļauj, vismaz gadījumos, kad šos ienākumus nevar arestēt, arī konfiscēt īpašumu, kura vērtība atbilst šādiem līdzekļiem, gan valsts iekšējos procesos, gan procesos, ko uzsāk pēc citas dalībvalsts lūguma, tostarp pēc ārvalsts konfiskācijas rīkojuma izpildes lūguma. Tomēr dalībvalstis var nepiemērot tāda īpašuma konfiskāciju, kura vērtība atbilst noziedzīgi iegūtajiem līdzekļiem, gadījumos, kad līdzekļu vērtība ir mazāka par EUR 4 000.

Jēdzieniem "īpašums", "iegūtie līdzekļi" un "konfiskācija" ir tāda pati nozīme kā 1990. gada Konvencijas 1. pantā.

## 4. pants

**Savstarpējās palīdzības lūgumu apstrāde**

Dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nodrošinātu, ka visi citu dalībvalstu lūgumi, kas attiecas uz līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu vai arestēšanu un konfiskāciju, tiek apstrādāti tikpat prioritāri kā šādi pasākumi iekšējos procesos.

## 5. pants

**Pašreizējo noteikumu atcelšana**

Ar šo atceļ Vienotās rīcības 98/699/TI 1. un 3. pantu, 5. panta 1. punktu un 8. panta 2. punktu.

## 6. pants

**Īstenošana**

1. Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2002. gada 31. decembrim panāktu atbilstību šā pamatlēmuma noteikumiem.

2. Līdz 2003. gada 1. martam dalībvalstis pārsūta Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar ko tās savos tiesību aktos pārņem saistības, kas attiecībā uz tām izriet no šā pamatlēmuma, un — attiecīgā gadījumā — paziņojumus, kas sniegti atbilstoši 1990. gada Konvencijas 40. panta 2. punktam. Pamatojoties uz šo informāciju un rakstisku ziņojumu no Komisijas, Padome līdz 2003. gada 31. decembrim pārbauda, kā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šim pamatlēmumam.

## 7. pants

**Teritoriālā piemērošana**

Šis pamatlēmums attiecas uz Gibraltāru, tiklīdz Gibraltārā sāk darboties 1990. gada Konvencija.

## 8. pants

**Stāšanās spēkā**

Šis pamatlēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2001. gada 26. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

T. ÖSTROS